

Баглай Тетяна

студентка

ВСП «Рівненський коледж НУБіП України»

ЛЕГАЛІЗАЦІЯ КРЕАТИВНОГО ОБЛІКУ ЯК ІНСТРУМЕНТУ КОРИГУВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ДІЯЛЬНОСТІ КОРПОРАЦІЇ

Особливу дискусію в сучасному науковому світі створює проблематика легального застосування креативного обліку як дієвого інструменту коригування результатів діяльності корпорації, відображених у фінансовій звітності, і оцінки ефективності менеджменту.

Царук В. Ю. доводить, що окреслена проблема значно актуалізувалась на початку XXI-го століття в результаті всесвітньо-відомих корпоративних скандалів з такими компаніями як Adelphia, Enron, Worldcom, Parmalat і т.д., створивши суттєві передумови втрати довіри до бухгалтерської професії. З метою вирішення проблем в сфері корпоративного управління та креативного обліку, які оголило банкрутство вищенаведених компаній, в США у 2002 р. було прийнято закон Сарбейнса-Окслі, в якому було викладено концептуальні засади для всіх корпорацій США, акції яких перебувають в лістингу на біржі, і який був спрямований зменшити можливість використання менеджерами креативних практик в обліку [4, с. 371].

Креативний облік у по своїй суті штучно збільшує (зменшує) прибутки корпорації на основі можливості вибору варіантів облікового відображення або оцінки. Тому більшість науковців його не рекомендує до застосування. Альтернативою, приміром, Бруханський Р. Ф. пропонує застосовувати інжиніринговий облік, який забезпечує складання інжинірингових та похідних форм звітності залежно від обраного варіанта здійснення інжинірингових операцій відповідно до запитів зацікавлених користувачів в обліковій інформації [2, с. 32].

О. М. Брадул виділяє три проблеми корпоративного управління в Україні: облікова та аналітична інформація є недостовірними; звітна інформація є несвоєчасною; інформаційна система корпорацій є неефективною [1, с. 46].

На думку В. Чі, Ч. Лю, Т. Ванга консервативний бухгалтерський облік відіграє роль заміни інших механізмів управління для пом'якшення агентської проблеми. В окремих компаніях з більшою кількістю акцій, що належать інституційним інвесторам, і з більшою радою директорів існує менший попит на консервативний облік. З іншого боку, фірми з більшою кількістю акцій, що належать інсайдерам та керівникам компаній, які одночасно виконують обов'язки голів правління, мають більший попит на консервативний облік, що дозволяє компенсувати слабкість корпоративного управління [5, с. 56].

На нашу думку, консервативний облік, тобто реалізація облікової політики корпорації, що повною мірою забезпечує обачливий підхід до розрахунку прибутку, доцільно розглядати як базову модель обліку. Для повного подолання проблеми креативного обліку в корпораціях необхідним є пошук оптимального набору інструментів креативного управління, які сприятимуть підвищенню його ефективності та мінімізації асиметрії облікової інформації.

Список використаних джерел

1. Брадул О.М. Обліково-аналітичне забезпечення менеджменту корпорацій : монографія. Київ : КНТЕУ, 2009. 356 с.

2. Бруханський Р.Ф. Аналіз підходів до побудови моделей бухгалтерського інжинірингу. Вісник Житомирського державного технологічного університету. 2014. № 3. С. 27-34.

3. Царук В. Ю. Вітчизняні та зарубіжні методи обліку витрат: порівняльна характеристика. Інститут бухгалтерського обліку, контроль та аналіз в умовах глобалізації. 2017. Випуск 1-2. С. 49-57.

4. Царук В.Ю. Проблеми розвитку обліку в системі корпоративного управління. Бізнес Інформ. 2018. № 11. С. 369-374.

5. Chi W., Liu Ch., Wang T. What affects accounting conservatism: A corporate governance perspective. Journal of Contemporary Accounting & Economics. 2009. Volume 5, Issue 1. P. 47-59.